

Eternity's Great Gifts: Jesus Christ's Atonement, Resurrection, Restoration

By Elder Gerrit W. Gong
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Veliké dary věčnosti: Usmíření Ježíše Krista, Vzkříšení a Znovuzřízení

Starší Gerrit W. Gong
Kvorum Dvanácti apoštolů

April 2025 general conference

We find in Easter in Jesus Christ peace, becoming, and belonging—that which is enduringly real and joyful, happy and forever.

O Velikonocích nacházíme v Ježíši Kristu pokoj, schopnost stát se takovým, jako je On, a sounáležitost – to, co je trvale skutečné a radostné, šťastné a věčné.

Years ago, our early-morning gospel class memorized Bible verses. Naturally I was drawn to short passages. This included John 11:35—the shortest verse in scripture, only two words—“Jesus wept.”

For me now, that Jesus weeps in sorrow and joy testifies of the miraculous reality: the divine Son of God came into physical mortality and learned according to the flesh how always to be with and bless us.

When we cry out in grief or joy, Jesus Christ understands perfectly. He can be present in the moments when we most need eternity's great gifts: Jesus Christ's Atonement, Resurrection, restoration.

Mary and Martha weep for their brother Lazarus, who has died. Moved with compassion, Jesus weeps. He raises Lazarus to life.

Jesus beholds Jerusalem on the eve of the Passover. He weeps, unable to gather His people as a hen would her chicks. Today His Atonement gives us hope when we sorrow for what could have been.

The Lord of the vineyard weeps as He asks His servants, which could include us as ministering brothers and sisters, “What could I have done more for my vineyard?”

Mary stands bereft at the sepulchre. Jesus gently asks, “Why weepest thou?” He knows “weeping may endure for a night, but joy cometh in the morning.” Resurrection brings dawn for all.

In Book of Mormon lands, as the faithful

Kdysi dávno jsme se na ranní lekci evangelia učili nazpaměť verše z Bible. Přirozeně mě lákaly krátké pasáže. Patřil k nim i Jan 11:35 – jeden z nejkratších veršů v písmech, který sestává pouze ze tří slov: „I zaplakal Ježíš.“

To, že Ježíš pláče zármutkem i radostí, svědčí podle mě o zázračné skutečnosti: Vznešený Syn Boží sestoupil do fyzické smrtelnosti a naučil se podle těla, jak být vždy s námi a žehnat nám.

Ať již voláme k Pánu v zármutku nebo v radosti, Ježíš Kristus nám dokonale rozumí. Může být přítomen ve chvílích, kdy nejvíce potřebujeme veliké dary věčnosti – Usmíření Ježíše Krista, Vzkříšení a znovuzřízení.

Maria a Marta pláčou kvůli svému bratru Lazarovi, který zemřel. Ježíš je pohnut soucitem a pláče. Křísí Lazara k životu.

Ježíš hledí na Jeruzalém v předvečer svátku přesnic. Pláče, protože není schopen shromáždit svůj lid tak, jako slepice shromažďuje kuřátka svá. Dnes nám Jeho Usmíření dává naději, když se rmoutíme nad tím, co by bývalo mohlo být.

Pán vinice pláče, když se ptá svých služebníků, mezi něž můžeme patřit jakožto bratři a sestry pověření pastýřskou službou i my: „Co více jsem mohl pro vinici svou učiniti?“

Maria stojí zdrcená u hrobky. Ježíš se jí vlídně ptá: „Co pláčeš?“ On ví, že „z večera potrvá pláč, ale z jitra navrátí se [radost]“. Vzkříšení přináší svítání pro všechny.

Když k Ježíšovi v zemích Knihy Mormonovy

multitude arises to Him, Jesus's joy is full. He weeps.

“And he took their little children, one by one, and blessed them, and prayed unto the Father for them.

“And when he had done this he wept again.”

This is Easter in Jesus Christ: He answers the longings of our hearts and the questions of our souls. He wipes away our tears, except our tears of joy.

When our tears flow, we sometimes apologize, embarrassed. But knowing that Jesus Christ understands life's pains and joys can give us strength beyond our own as we navigate bitter and sweet.

In South America, a father sobs. A sparkle in his life, his young daughter, has died. “I would give anything to see her again,” he cries in my arms. I cry too.

At the Puebla Mexico Temple dedication, tears of happiness wet the face of a dear sister. Her features radiate faith and sacrifice. She says, “Todos mis hijos están aquí en el templo hoy” — “All my children are here in the temple today.” Generations gathered in the house of the Lord bring tears of joy and gratitude.

In cruel civil war, families and neighbors did unspeakable things to each other. Bitter tears are slowly giving way to hope. Her voice trembling, a woman in a small village says, “Neighbor, before I go to my grave, I want you to know where to find your missing family members.”

A radiant bride and handsome groom are being sealed in the house of the Lord. She is 70 years old, as is he. A beautiful bride, she has worthily waited for this day. She shyly swishes her bridal dress this way, then that way. We shed joyful tears. God's promises are fulfilled. His covenants bring blessings.

While home teaching a widowed sister, a young Boyd K. Packer learned a tender lesson. Following a disagreement with her husband, the sister had called out a final hurtful remark. An unexpected accident took her husband's life that day. “For fifty years,” the widow sobbed, “I've lived in hell knowing that the last words he heard from my lips were that biting, spiteful remark.”

Easter in Jesus Christ helps us mend, reconcile, make right our relationships, on both sides of the veil. Jesus can heal grief; He can enable forgiveness. He can free us and others from things

přichází zástup věrných, Jeho radost je úplná. Pláče.

„A on bral jejich malé děti, jedno po druhém, a žehnal jim a modlil se za ně k Otci.

A když to učinil, plakal opět.“

Toto jsou Velikonoce v Ježíši Kristu – On odpovídá na touhy našeho srdce a na otázky naší duše. Stírá nám slzy, kromě slz radosti.

Když nám tečou slzy, někdy se v rozpacích omlouváme. Ale vědomí toho, že Ježíš Kristus rozumí životním bolestem i radostem, nám může dodávat sílu, která přesahuje naši vlastní, zatímco v životě zakoušíme to hořké i to sladké.

V Jižní Americe vzlyká jeden otec. Světlo jeho života, jeho malá dcerka, zemřela. „Dal bych cokoli za to, abych ji mohl znovu vidět,“ pláče mi v náručí. A já pláču s ním.

Při zasvěcení chrámu Puebla v Mexiku stéká jí jedné drahé sestře po tváři slzy štěstí. Její rysy vyzařují víru a obětavost. Říká: „Todos mis hijos están aquí en el templo hoy“ – „Všechny mé děti jsou dnes tady v chrámu.“ Generace shromážděné v domě Páně přináší slzy radosti a vděčnosti.

V kruté občanské válce se rodiny a sousedé vůči sobě dopouštěli úděsných věcí. Hořké slzy pomalu ustupují naději. Jedna žena z malé vesničky třesoucím se hlasem říká: „Sousedě, než sestoupím do hrobu, chci, abys věděl, kde najdeš pohřešované členy své rodiny.“

Rozzářená nevěsta a pohledný ženich jsou pečetěni v domě Páně. Oběma je 70 let. Nádherná nevěsta na tento den dlouho způsobile čekala. Stydlivě zavlní svatebními šaty sem a tam. Prolévají slzy radosti. Zaslíbení, jež nám Bůh dává, se naplnila. Jeho smlouvy přináší požehnání.

Když Boyd K. Packer za mlada sloužil jako domácí učitel jedné ovdovělé sestry, dostalo se mu dojemného ponaučení. Tato sestra poté, co se nepohodla s manželem, pronesla poslední zraňující poznámku. Toho dne její manžel nečekaně přišel o život při nehodě. „Padesát let,“ vzlykala vdova, „mě trýzní vědomí toho, že poslední slova, která slyšel z mých úst, byla tato kousavá, zlomyslná poznámka.“

Velikonoce v Ježíši Kristu nám pomáhají usmířit se, napravit a dát do pořádku naše vztahy na obou stranách závoje. Ježíš dokáže vyléčit zármutek; umožňuje odpuštění. Může osvobodit

we or they have said or done that otherwise bind us captive.

Easter in Jesus Christ lets us feel God's approbation. This world tells us we are too tall, too short, too wide, too narrow—not smart, pretty, or spiritual enough. Through spiritual transformation in Jesus Christ, we can escape debilitating perfectionism.

With Easter joy, we sing, "Death is conquered; man is free. Christ has won the victory." Christ's Resurrection frees us from death, from time's frailties and physicality's imperfections. Jesus Christ's Atonement also restores us spiritually. He bled from every pore, weeping blood as it were, to provide us escape from sin and separation. He reunites us, whole and holy, with each other and God. In all good things, Jesus Christ restores abundantly—not only what was but also what can be.

Jesus's life and light testify of God's love for all His children. Because God our Father loves all His children in every age and land, we find His loving invitation to come find peace and joy in Him in many traditions and cultures. Wherever, whenever, whoever we are, we share divine identity as children of the same Creator. In similar spirit, followers of Islam, Judaism, and Christianity share religious heritage in Father Abraham and covenant connection through events in ancient Egypt.

Father Abraham came to Egypt and was blessed.

Joseph, sold into servitude in Egypt, knew Pharaoh's dream meant seven years of plenty followed by seven years of famine. Joseph saved his family and his people. Joseph wept when he saw God's larger plan, where all things work together for good for those who keep their covenants.

Moses, raised in Egypt in Pharaoh's household, received and later restored the keys for the gathering of God's children.

Fulfilling prophecy, Joseph, Mary, and the infant Christ child sought refuge in Egypt. In Cairo, a devout Muslim believer reverently says: "The Quran teaches that Joseph, Mary, and the baby Jesus found safety and sanctuary in my country. In my country, Jesus as a toddler ate our food, took His first steps, said His first words. Here in my country, we believe trees bent low to give Him and His family fruit. His being in my

nás i druhé od toho, co jsme řekli nebo udělali a co nás svazuje a tíží.

Velikonoce v Ježíši Kristu nám umožňují pocítovat Boží schválení. Tento svět nám říká, že jsme příliš vysocí, příliš malí, příliš širocí, příliš úzcí – že nejsme dost chytří, hezcí či duchovní. Díky duchovní proměně v Ježíši Kristu můžeme uniknout vysilujícímu perfekcionismu.

S velikonoční radostí zpíváme: „Život dal, by člověk žil, On nad smrtí zvítězil.“ Kristovo Vzkříšení nás osvobozuje od smrti, od časných slabostí i nedokonalostí fyzického těla. Usmíření Ježíše Krista nás znovuzřizuje také duchovně. Krvácel z každého póru, jako by ronil krvavé slzy, aby nám umožnil uniknout hříchu a odloučení. Znovu nás sjednocuje, ucelené a svaté, jednoho s druhým a s Bohem. Ježíš Kristus v nás štědře znovuzřizuje vše dobré – nejen to, co bylo, ale i to, co může být.

Ježíšův život a světlo svědčí o lásce, kterou Bůh chová ke všem svým dětem. Protože Bůh, náš Otec, miluje všechny své děti v každé době a v každé zemi, nacházíme Jeho láskyplnou výzvu, abychom v Něm našli pokoj a radost, v mnoha tradicích a kulturách. Ať již žijeme kdekoli, v jakékoli době a jsme kýmkoli, sdílíme jakožto děti téhož Stvořitele božskou identitu. V podobném duchu sdílejí vyznavači islámu, judaismu a křesťanství náboženské dědictví v otci Abrahamovi a smluvní spojení prostřednictvím událostí, jež se odehrály ve starověkém Egyptě.

Otec Abraham přišel do Egypta a byl pozhénán.

Jozef, který byl prodán do otroctví v Egyptě, věděl, že faraonův sen znamená, že sedmi letům hojnosti bude následovat sedm let hladomoru. Jozef svou rodinu a svůj lid zachránil. Když viděl Boží širší plán, v němž všechno působí společně pro dobro těch, kteří dodržují své smlouvy, plakal dojetím.

Mojžíš, který vyrůstal v Egyptě ve faraonově domácnosti, obdržel a později znovuzřídil klíče ke shromažďování Božích dětí.

Jozef, Maria a děťátko Kristus naplnili otroctví, když vyhledali útočiště v Egyptě. Jeden oddaný vyznavač islámu v Káhiře s úctou říká: „Korán učí, že Jozef, Maria a děťátko Ježíš našli bezpečí a útočiště v mé zemi. V mé zemi Ježíš jako batole jedl naše jídlo, udělal první krůčky a řekl první slova. Tady v mé zemi věříme, že stromy se sklonily k zemi, aby Jemu a Jeho rodině daly ovoce. To, že zde pobýval, našemu lidu i naší

country blessed our people and land.”

God’s plan of moral and mortal agency allows us to learn by our own experience. Some of our greatest life lessons come from things we would never choose. In love, Jesus Christ descended below and ascended above all things. He rejoices in our divine capacities for creativity and delight, kindness without hope for reward, faith unto repentance and forgiveness. And He weeps in sorrow at the enormity of our human suffering, cruelty, unfairness—often brought by human choice—as do the heavens and the God of heaven with them.

Each Easter spring season testifies that spiritual sequence and convergence are both part of the divine pattern of atonement, resurrection, and restoration through Jesus Christ. This sacred and symbolic convergence comes not by accident or coincidence. Palm Sunday, Holy Week, and Easter celebrate Christ’s Atonement and Resurrection. As today, every April 6 we commemorate the establishment and organization of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints. This Restoration is a reason we gather the first Sunday each April in general conference.

Restoration also came as the resurrected Jesus Christ, Moses, Elias, and Elijah returned priesthood keys and authority at the newly dedicated Kirtland Temple on Easter Sunday, 1836. In that setting on that day to the restored Church of Jesus Christ came God’s authority and blessings to gather His children, prepare His children to return to Him, and unite families for eternity. Restoration that day fulfilled prophecy by occurring both on Easter and Passover.

Including the Kirtland Temple, I recently visited sacred places in Ohio where the Prophet Joseph and others saw in vision God our Father and His Son, Jesus Christ. The Prophet Joseph saw what heaven is like. In heaven, Heavenly Father, through Jesus Christ, “saves all the works of his hands” in a kingdom of glory. The only exceptions are those who willfully “deny the Son after the Father has revealed him.”

As His mortal ministry began, Jesus declared His mission to bless us each with all we are willing to receive—in every time, every land, every circumstance. After fasting 40 days, Jesus went into the synagogue and read, “The Spirit of the

zemi požehnalo.“

Boží plán morální svobody jednání ve smrtelnosti nám umožňuje učit se z vlastních zkušeností. Některá z našich největších životních ponaučení pocházejí z toho, co bychom si nikdy sami nevybrali. Ježíš Kristus, naplněn láskou, sestoupil pode vše a vystoupil nade vše. Raduje se z našich božských schopností tvořit a radovat se, být laskavý, aniž bychom očekávali cokoli na oplátku, mít víru ku pokání a odpouštět. A pláče zármutkem nad nesmírným lidským utrpením, krutostí a nespravedlností – často způsobenými lidskými rozhodnutími – a pláče i nebesa a s nimi Bůh nebes.

Každé jarní velikonoční období dosvědčuje, že duchovní poslušnost a časové prolínání jsou součástí božského vzoru usmíření, vzkříšení a znovuzřízení prostřednictvím Ježíše Krista. Toto posvátné a symbolické prolínání se neděje náhodou ani shodou okolností. Květná neděle, Svatý týden a Velikonoce jsou oslavou Kristova Usmíření a Vzkříšení. Stejně jako dnes si pokaždé 6. dubna připomínáme založení a zorganizování Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů. Toto Znovuzřízení je důvodem, proč se každou první dubnovou nedělí shromažďujeme na generální konferenci.

Znovuzřízení přišlo také díky tomu, že vzkříšený Ježíš Kristus, Mojžíš, Elias a Eliáš navrátili na zemi o velikonoční neděli roku 1836 kněžské klíče a pravomoc v nově zasvěceném chrámu Kirtland. Toho dne získala znovuzřízená Církev Ježíše Krista Boží pravomoc a požehnání ke shromažďování Božích dětí, k tomu, aby je připravovala na návrat k Bohu a sjednocovala rodiny na věčnost. Znovuzřízení tehdy naplnilo proroctví tím, že nastalo zároveň o Velikonocích i o přesnicích.

Nedávno jsem navštívil posvátná místa v Ohriu, včetně chrámu Kirtland, kde Prorok Joseph a další spatřili ve vidění Boha, našeho Otce, a Jeho Syna Ježíše Krista. Prorok Joseph viděl, jaké to je v nebi. Nebeský Otec dává v nebi prostřednictvím Ježíše Krista „spasení všem dílům rukou svých“ v určitém království slávy. Jedinou výjimkou jsou ti, kteří vědomě „popírají Syna poté, co ho Otec zjevil“.

Ježíš na počátku svého působení ve smrtelnosti oznámil své poslání požehnat nám všem vším, co jsme ochotni přijmout – v každé době, v každé zemi, za každé situace. Po 40denním půstu se vydal do synagogy, kde přečetl: „Duch

Lord is upon me, because he hath anointed me to preach the gospel to the poor; he hath sent me to heal the brokenhearted, to preach deliverance to the captives, and recovering of sight to the blind, to set at liberty them that are bruised.”

Poor, brokenhearted, captive, blind, bruised—that’s each of us.

The book of Isaiah continues the Messianic promise of hope, deliverance, assurance: “Appoint unto them that mourn in Zion, ... give unto them beauty for ashes, the oil of joy for mourning, the garment of praise for the spirit of heaviness.”

Thus, we cry out, “I will greatly rejoice in the Lord, my soul shall be joyful in my God; for he hath clothed me with the garments of salvation, he hath covered me with the robe of righteousness.”

Each Easter season, we celebrate, as a symbolic whole, eternity’s great gifts through Jesus Christ: His Atonement; His (and the promise of our) literal Resurrection; Restoration of His latter-day Church with priesthood keys and authority to bless all God’s children. We rejoice in the garments of salvation and the robe of righteousness. We shout, “Hosanna to God and the Lamb!”

“For God so loved the world, that he gave his only begotten Son, that whosoever believeth in him should not perish, but have everlasting life.”

May we each find in Jesus Christ atonement, resurrection, and restoration—peace, becoming, and belonging—that which is enduringly real and joyful, happy and forever, I pray in His holy name, Jesus Christ, amen.

Páně nade mnou, proto že pomazal mne, kázati evangelium chudým poslal mne, a uzdravovati skroušené srdcem, zvěstovati jatým propuštění a slepým vidění, a propustiti ssoužené v svobodu.“

Chudí, zkroušení srdcem, jatí, slepí, soužení – to zahrnuje nás všechny.

V knize Izaiášově nacházíme pokračování mesiášského zaslíbení naděje, vysvobození a ujištění: „Abych způsobil radost [truchlícím] Sionským, a dal jim okrasu místo popela, olej [veselí] místo smutku, oděv chvály místo ducha sevřeného.“

A proto můžeme zvolat: „Velice se budu radovati v Hospodinu, a plésati bude duše má v Bohu mém; nebo mne oblékl v roucho spasení, a pláštěm spravedlnosti přioděl mne.“

Každé Velikonoce oslavujeme jako symbolický celek veliké dary věčnosti dané skrze Ježíše Krista – Jeho Usmíření; Jeho doslovné Vzkříšení (a zaslíbení našeho vzkříšení); a Znovuzřízení Jeho Církve v posledních dnech s kněžskými klíči a pravomocí žehnat všem Božím dětem. Radujeme se z roucha spasení a pláště spravedlivosti. Provoláváme: „Hosana Bohu a Beránkovi!“

„Nebo tak Bůh miloval svět, že Syna svého jednorozeného dal, aby každý, kdož věří v něho, nezahynul, ale měl život věčný.“

Kéž každý z nás nalezne v Ježíši Kristu usmíření, vzkříšení a znovuzřízení – pokoj, schopnost stát se takovým, jako je On, a sounáležitost – to, co je trvale skutečné a radostné, šťastné a věčné, o to se modlím ve svatém jménu Ježíše Krista, amen.